

DE OLIJFBOOM

Door: McGlathery

DEEL-1 van 4

HET "ENTEN" GEDURENDE DE ZEGENINGEN VAN ISRAËL

Introductie

Romeinen 11 vers 17

In Romeinen 11, vers 17, begint het gedeelte over de olijfboom, het afbreken van takken en het ingeënt worden. Daar zijn vaak veel vragen over. Het zal goed zijn om daar doorheen te gaan.

Romeinen 11 vers 17 zegt:

" En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelver plaats zijt ingeënt (verleden tijd), en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden,

"Rom. 11:17 volgens de King James Bible:

"And if some of the branches be broken off, and thou, being a wild olive tree, wert grafted in ("wert" is verleden tijd) among them, and with them partakest of the root and fatness of the olive tree;"

En hij gaat verder, maar we kunnen hier zien waar hij het over heeft, een olijfboom en een wilde olijfboom.

Het ontdekken van uitdrukkingen

Er zijn verschillende dingen die we hier moeten ontdekken. We moeten ontdekken wat de Bijbel zegt wat de olijfboom is, wat de "afgebroken takken" zijn, wat het "afbreken" is en wat het betekent als er staat "een wilde olijfboom zijn".

We moeten uitzoeken wat 'enten' is, en het 'deelnemen'. Welke zijn de verzen die ons die dingen vertellen?

Abrams zegen en zaad.

Allereerst moeten we wat achtergrondwerk doen, zodat we begrijpen wanneer God ons vertelt wat de olijfboom in de Schrift is. Wat voor zegen had Israël? Laten we naar Genesis hoofdstuk 12 gaan, verzen 1 tot en met 3, en we zullen achter Abrams roeping komen, helemaal in het begin toen God hem uit de rest van de mensen riep.

"Gen. 12:1-3: 1 De Heere nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

En dan bevestigt Hij dat aan Abram en later aan Abrahams zoon genoemd Izak. En dan bevestigt Hij het opnieuw in een andere verschijning aan Izak zijn zoon, Jakob, en vervolgens aan de 12 stammen van Israël.

God noemde Jacob, Israël, en de kinderen van Israël zijn de 12 stammen van Israël en hun nakomelingen.

EEN PROSELIET STAAT BUITEN DE ZEGEN.

Laten we vertrouwd raken met een deel van de Schrift over het zijn van een proseliet.

“Gen. 17:12-14: 12 Een zoontje dan van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad;

13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond.

14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid (afgesneden) worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.

“Ex. 12:43: Voorts zeide de Heere tot Mozes en Aaron: Dit is de inzetting van het pascha: geen zoon eens vreemdelings zal daarvan eten.

“Ex. 12:48-49: 48 Als nu een vreemdeling bij u verkeert, en den Heere het pascha houden zal, dat alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde, en dan kome hij daartoe, om dat te houden, en hij zal wezen als een ingeborene des lands; maar geen onbesnedene zal daarvan eten.

49 Enerlei wet zij voor den ingeborene, en den vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert.

Israël is gescheiden van het lichaam van Christus.

Die dingen zijn niet noodzakelijkerwijs gerelateerd aan iets dat te maken heeft met het lichaam van Christus. We hebben het, tot nu toe, over Israël.

In het boek Handelingen waren het twee entiteiten, twee wegen die, tegelijkertijd, naast elkaar liepen.

Een gebeurtenis in Israël correleert niet noodzakelijkerwijs met een verandering of gebeurtenis in het lichaam van Christus. Het zijn twee aparte entiteiten. Israël eindigde voor een tijd en het lichaam van Christus begon op dat moment.

Heidenen vervreemd van het burgerschap Israëls.

De meeste Heidenen hadden Israël niet gezegend en werden dus niet door God gezegend met de verbonden van belofte van het burgerschap van Israël.

Door Israël niet te zegenen, passen de meeste Heidenen in de beschrijving van Efeziërs 2 vers 12:

“Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld

HEIDENEN DIE ISRAËL ZEGENEN EN HET BESNEDEN WORDEN

Maar er waren enige Heidenen die Israël zegenden en zich toen lieten besnijden om een deel van Israël te worden, deel te nemen aan de feesten en onder dezelfde wet te zijn als de rest van Israël. Zoals we zagen in Exodus 12, verzen 43, 48 en 49.

“Ex. 12:48: Als nu een vreemdeling bij u verkeert, en den Heere het pascha houden zal, dat alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde, en dan kome hij daartoe, om dat te houden, en hij zal wezen als een ingeborene des lands;.....”.

“Ex. 12:49: Enerlei wet zij voor den ingeborene, en den vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert.

Ze waren anders dan de rest van de Heidenen die Israël niet gezegend hadden. Ze waren geen vreemdelingen van het burgerschap van Israël en geen vreemdelingen van de verbonden van de belofte. Ze waren niet zonder hoop, en niet zonder God in de wereld.

Dus die beloften van God aan Abram en Mozes kwamen door de eeuwen heen naar Israël tijdens het leven van Paulus.

“Gen. 12:3: En ik zal zegenen, die u zegenen,.....”.

“Ex. 12:48:dat alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde,.....en hij zal wezen als een ingeborene des lands;”.

en dat is waarin deze Heidenen, aan wie Paulus schreef, rusten.

We zien slechts een paar verzen terug dat hij sommigen van hen als Heidenen identificeert. Het waren Heidenen die rustten in de wet.

In Rom. 11:13 zegt hij:

“Want ik spreek tot u, heidenen,.....”.

En:

Rom. 2:17 zegt: zij rustten in de wet

Er waren sommige Joden die Joden werden genoemd volgens Efeziërs 2:11.

ZIJ GELOOFDEN de wet van Mozes in Exodus 12 vers 48, dat, INDIEN zij besneden zouden worden, zij onder dezelfde wet van het verbond zouden vallen als: *“een ingeborene des lands”*.

Dus als ze nakomelingen kregen, zouden hun kinderen op de achtste dag worden besneden. Hun kinderen zouden als Joden worden beschouwd, geboren in het land. En natuurlijk, hoe meer generaties er verstreken, hoe langer hun genealogie zou worden.

Dat is wat Paulus ontmoedigde in het lichaam van Christus.

In Filippenzen 2, de verzen 3 en 5, predikte Paulus dat:

“Fil. 2:3: Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een den ander uitnemender dan zichzelfen.

“Fil. 2:5: Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was;

Maar kijk eens wat Paulus aan Titus moest schrijven, in Titus 3, vers 9.

“Titus 3:9: Maar wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen, en twistingen, en strijdningen over de wet; want zij zijn onnut en ijdel.

Zie hoe de GENEALOGIËN, twistingen en DE WET met elkaar verbonden zijn?

En hij gaat in meer detail in 1 Timotheüs 1, verzen 3, tot en met 7.

“1 Tim. 1:3: Gelijk ik u vermaand heb, dat gij te Efeze zoudt blijven, als ik naar Macedonie reisde, zo vermaan ik het u nog, opdat gij sommigen beveelt geen andere leer te leren;

“1 Tim. 1:4: Noch zich te begeven tot fabelen en oneindelijke geslachtsrekeningen, welke meer twist vragen voortbrengen dan stichting Gods, die in het geloof is.

DUS DOEN

“1 Tim. 1:5: Maar het einde des gebods (wat Paulus net aan Timotheüs had opgedragen te doen, aan het einde van vers 4.) is liefde (naastenliefde) uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof.

“1 Tim. 1:6: Van dewelke sommigen afgeweken zijnde, zich gewend hebben tot ijdel spreking;

“1 Tim. 1:7: Willende leraars der wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen, noch wat zij bevestigen.

Hier zie je “GENEALOGIËN” weer verbonden met “DE WET”. Dat is waar het pocherij over GENEALOGIËN binnenkwam. Paulus vertelde Timotheüs om GEEN ANDERE LEER TE ONDERWIJZEN, wat de pocherij in "de wet" uitsloot over hoeveel generaties "SOMMIGEN" Joden waren geweest.

(Herinner je je dat Paulus in 1 Timotheüs 1:3 zei om "Sommigen te vermanen?").

Dus hoe dan ook, deze Heidenen werden Joden genoemd, en in Romeinen 2, vers 17, rustten ze in de wet, en zij beroemden zich op God.

Sommigen waren Joden die Joden werden genoemd, zoals in Efeziërs 2:11.

Dus dat is de manier waarop God mensen behandelde in het Oude Testament. En daar zien we een voorbeeld van toen Christus naar de aarde kwam. Hij deed hetzelfde toen hij op aarde wandelde. Hij kwam tot de zijnen, dat was Israël, en zij verwierpen hem.

Ze geloofden hem niet.

Of Israël Gods zegeningen of Gods vloeken kreeg, hing ervan af of Israël zich aan Gods voorwaardelijke wetsverbond hield waarmee Israël, via Mozes, instemde.

Luister, want we kunnen dit horen in Exodus 19 en Deuteronomium hoofdstuk 28 tot en met 30.

Ex. 19:5-8: 5 Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken (= boven alle volken), want de ganse aarde is Mijn;

King James Bible: Ex. 19:5: Now therefore, if ye will obey my voice indeed, and keep my covenant, then ye shall be a peculiar treasure unto me **above all people**: for all the earth is mine:

(Hoe zouden wij geestelijk Israël kunnen zijn, als Israël boven ons staat, "BOVEN ALLE VOLKEN"? Hoe zouden we boven onszelf kunnen staan?)

“Ex. 19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult. (NIET TOT ONS)

“Ex. 19:7: En Mozes kwam en riep de oudsten des volks, en stelde voor hun aangezichten al deze woorden, die de HEERE hem geboden had.

“Ex. 19:8: Toen antwoordde al het volk gelijkelijk, en zeide: Al wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden des volks weder tot den HEERE.

“Deut. 28:1-2: 1 En het zal geschieden, indien gij der stem des HEEREN, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, waarnemende te doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede, zo zal de HEERE, uw God, u hoog zetten boven alle volken der aarde. 2 En al deze zegeningen zullen over u komen, en u aantreffen, wanneer gij der stem des HEEREN uws Gods, zult gehoorzaam zijn.

“Deut. 28:13-16: 13 En de Heere zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart, en gij zult alleenlijk boven zijn, en niet onder zijn; wanneer gij horen zult naar de geboden des Heeren, uws Gods, die ik u heden gebiede te houden en te doen;

“Deut. 28:14: En gij niet afwijken zult van al de woorden, die ik ulieden heden gebiede, ter rechter hand of ter linkerhand, dat gij andere goden nawandelt, om hen te dienen.

“Deut. 28:15: Daarentegen zal het geschieden, indien gij de stem des Heeren, uws Gods, niet zult gehoorzaam zijn, om waar te nemen, dat gij doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebiede; zo zullen al deze vloeken over u komen, en u treffen.

“Deut. 28:16: Vervloekt zult gij zijn in de stad, en vervloekt zult gij zijn in het veld.

“Deut. 29:25-29: 25 Dan zal men zeggen: Omdat zij het verbond des Heeren, des Gods hunner vaders, hebben verlaten, dat Hij met hen gemaakt had, als Hij hen uit Egypteland uitvoerde; 26 En zij heengegaan zijn, en andere goden gediend en zich voor die gebogen hebben; goden, die hen niet gekend hadden, en geen van welke hun iets medegedeeld had;

“Deut. 29:27: Daarom is de toorn des Heeren ontstoken tegen dit land, om daarover te brengen al dezen vloek, die in dit boek geschreven is. 28 En de Heere heeft hen uit hun land uitgetrokken, in toorn, en in grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Hij heeft hen verworpen in een ander land, gelijk het is te dezen dage.

“Deut. 29:29: De verborgene dingen zijn voor den Heere, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

“Deut. 30:15-18: 15 Ziet, ik heb u heden voorgesteld het leven, en het goede, en den dood, en het kwade.

“Deut. 30:16: Want ik gebiede u heden, den Heere, uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te wandelen, en te houden Zijn geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, opdat gij levet en vermenigvuldiget, en de Heere, uw God, u zegene in het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven.

“Deut. 30:17: Maar indien uw hart zich zal afwenden, en gij niet horen zult, en gij gedreven zult worden, dat gij u voor andere goden buigt, en dezelve dient;

“Deut. 30:18: Zo verkondig ik ulieden heden, dat gij voorzeker zult omkomen; gij zult de dagen niet verlengen op het land, naar hetwelk gij over de Jordaan zijt heengaande, om daarin te komen, dat gij het erfelijk bezit.

Het leiderschap van Israël, en de meerderheid, was dus in afvalligheid, afgoderij en ongerechtigheid vervallen. Johannes de Doper, Jezus Christus en de 12 apostelen riepen Israël terug tot volledige naleving van Gods voorwaardelijke wetsverbond dat ze met God waren overeengekomen.

Israël was, voor het grootste deel, Gods aanbod blijven afwijzen.

DE OLIJFBOOM – DEEL 2 VAN 4

Jeremia's groene olijfboom.

DAT WAS ALLEMAAL ACHTERGRONDWERK, zodat we kunnen begrijpen wanneer God ons vertelt wat de olijfboom in de Schrift is.

((Terugblijk))

Laten we eens kijken naar wat God daarover zegt. Er wordt veel gespeculeerd over wat de olijfboom is, maar laten we eens kijken wat God erover zegt, in de Bijbel.

“Jer. 11:16-17: 16 De Heere had uw naam genoemd een groenen olijfboom, schoon van liefelijke vruchten; maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden.

17 Want de Heere der heirscharen, Die u heeft geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om der boosheid wil van het huis Israëls en van het huis van Juda, die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende den Baal.

Hier zien we het dus.

"De Heere had uw naam genoemd een groenen olijfboom", sprekend over het huis van Israël en het huis van Juda.

Gecombineerd, Israël en Juda, is dat de natie Israël.

DUS, DE OLIJFBOOM IS IN DE SCHRIFT ISRAËL.

Afgebroken takken zijn ongelovigen.

“Jer. 11:16-17: 16 De Heere had uw naam genoemd een groenen olijfboom, schoon van liefelijke vruchten; maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden.

“Want de Heere der heirscharen, Die u heeft geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om der boosheid wil van het huis Israels en van het huis van Juda, die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende den Baal.

Jeremia 11, vers 16 vermeldde dat "takken zullen verbroken worden", en gaat verder in vers 17 om te zeggen waarom ze werden afgebroken "om der boosheid wil van het huis Israëls en van het huis van Juda "

Paulus vermeldt in Romeinen 11, vers 19 en 20 dat "de takken waren afgebroken",

En:

"vanwege ongeloof zijn ze afgebroken."

Goed, Paulus zegt dat, wie deze individuele personen ook waren, dezen niet geloofden, ze werden afgebroken, en het waren die personen, dat waren de takken, die werden afgebroken.

Dus die afgebroken takken zijn de individuele Israëlieten die God niet geloofden.

In het Oude Testament waren de ongelovige Israëlieten degenen die wierook offerden aan Baäl (rokende den Baäl) in Jeremia 11, verzen 16, tot en met 17.

En hier in Paulus' brief, uit Handelingen 20 aan de Romeinen, waren zij degenen die niet geloofden dat Jezus de geprofeteerde Christus was, de zoon van God, die uit de dood opstond.

Ze geloofden de feiten over Jezus niet, namelijk dat hij degene was, die in het Oude Testament was geprofeteerd, en de zonden van Zijn volk, Israël, zou gaan dragen, zoals in Jesaja 53 staat.

Dus, wat zijn de "afgebroken takken" in Romeinen 11 vers 7, en de verzen 17 tot en met 24?

De "afgebroken takken" zijn die Israëlieten die in ongeloof wierook rookten aan Baäl, en degenen die later de Heer Jezus Christus verwierpen.

Dus de "afgebroken takken" waren de ongelovige Israëlieten van de natie Israël, de afvallige Israëlieten.

Zij zijn "de rest" die verblind/verhard werden in Romeinen 11 vers 7:

"Wat dan? Hetgeen Israël zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard (ook wel verblind genoemd) geworden."

De wilde olijfboom.

De "wilde olijfboom" was iedereen, behalve Israël. De mens werd "wild" sinds de zondvloed van Noach, lang voordat God Abram riep.

Het enten.

We zullen zien dat een proseliet gerelateerd is aan het geënt zijn op de olijfboom. Laten we dus eens bekijken wat het is om een proseliet in Israël te zijn.

God eiste de besnijdenis als teken van Gods verbond met Israël.

Laten we eens kijken in Genesis 17, de verzen 12 tot en met 14.

"Gen. 17:12-14: 12 Een zoontje dan van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad;

13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond."

14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken **uitgeroeid** worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.

=====

Opmerking van de vertaler: Volgens de King James Bible luidt vers 14 als volgt:

*“And the uncircumcised man child whose flesh of his foreskin is not circumcised, that soul shall be **CUT OFF** (= afgesneden) from his people; he hath broken my covenant.*

“Uitroeien” spreekt volgens mij over het “eliminieren”, c.q. doden, van iemand.

Maar wat als een niet-Jood deel wilde uitmaken van Israël?

Kijk naar Exodus 12, de verzen 43 en 48 en 49.

“Ex. 12:43: Voorts zeide de Heere tot Mozes en Aaron: Dit is de inzetting van het pascha: geen zoon eens vreemdelings zal daarvan eten.

Alleen Israëlieten konden deelnemen aan het Paschafeest.

Nogmaals, wat als een niet-Jood deel wilde uitmaken van Israël en zijn evenementen?

“Ex. 12:48-49: 48 Als nu een vreemdeling bij u verkeert, en den Heere het pascha houden zal, (En hier is de voorwaarde die de vreemdeling kwalificeert om een Jood te worden GENOEMD.) dat alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde, en dan kome hij daartoe, om dat te houden, en hij zal wezen als een ingeborene des lands; maar geen onbesnedene zal daarvan eten.

49 Enerlei wet zij voor den ingeborene, en den vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert.

Dat heeft te maken met het “ENTEN in ISRAËL, de OLIJFBOOM.”

“Ex. 12:48:..... en hij zal wezen als een ingeborene des lands.....”.

"dat alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde" "en hij zal wezen als een ingeborene des lands".

Dus de olijfboom was Israël, en die bekeerde Heidenen (proselieten) werden op de olijfboom geënt, en kregen deel aan de beloften van Israël.

Denk aan Jeremia 11, de verzen 16 en 17:

*“16 De Heere had uw naam genoemd een **groenen olijfboom, schoon van liefelijke vruchten**; maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden.*

17 Want de Heere der heirscharen, Die u heeft geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om der boosheid wil van het huis Israëls en van het huis van Juda, die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende den Baal.

Dus hier in Romeinen 11 heeft Paulus, goed thuis zijnde in het Oude Testament, het over Israëls afvallige takken die afgebroken werden, sommige takken werden afgebroken van Israël, de olijfboom,

en u een Heidense, wilde olijf boom, werd ingeënt, in Israël, de olijfboom, als deel van het burgerschap van Israël.

Als Heidenen werden ze als proselieten besneden en werden ze geënt in het burgerschap van Israël, en kwamen op die manier onder Israëls verbonden en beloften. Zo kwamen ze in de olijfboom, in het burgerschap van Israël.

DEELNAME

"Deelnemen" is het "deelhebben aan de zegeningen van Israël", volgens de Genesis 12, vers 3, is een belofte aan degenen die het zaad van Abraham zegenen.

"Gen. 12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Lo-ammi

De profetie van Hosea is op dit punt van toepassing. In Hosea 1, vers 9, vertelde Hosea aan Israël dat God zei:

".....Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn.

Dat is een profetie.

Dus God profeteert dat er een tijd zal komen dat Israël voor een tijdje zal ophouden Gods volk te zijn.

Dat gebeurde aan het einde van het boek Handelingen. God inspireerde Paulus om Jesaja's "vloek van verwerping over Israël" uit te spreken in Handelingen 28, verzen 25, tot en met 29, die we hier minstens één keer moeten lezen.

"Hand. 28:25-29: 25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaderen,

26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken.

27 Want het hart dezès volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze.

28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

29 En als hij dit gezegd had, gingen de Joden weg, veel twisting hebbenden onder elkander.

Dat schortte hun speciale positie bij God op. Ze kunnen nog steeds tot God komen op dezelfde manier als wij, maar ze krijgen niet die zegen die ze eerder hadden. Tijdens het boek Handelingen nam Israël af (verminderde) en kwam het steeds dichter en dichter bij het volledig verworpen worden vanwege de afvalligheid, afgoderij van de natie, en ongerechtigheid, als gevolg van hun verwerping van hun Messias, en hun lasteren van de Heilige Geest door de steniging van de met de Heilige Geest vervulde Stefanus.

Maar het was nog niet gebeurd. Vanaf het schrijven van Romeinen in Handelingen 20, TOT Israëls verwerping in Handelingen 28, had Paulus nog wat tijd over om het evangelie van Christus, het evangelie van verlossing, te prediken aan die Joden, proselieten en Joden zegenende Grieken in Handelingen, om te proberen om sommigen van dat overblijfsel te overtuigen, om het evangelie van de zaligheid te geloven en daardoor leden van het lichaam van Christus te worden.

In Romeinen 11, vers 25, openbaarde Paulus dat nog niet heel Israël verblind was, maar "dat over Israël gedeeltelijk blindheid (of: verharding) is gekomen".

Het overblijfsel had nog steeds de gelegenheid om Paulus' evangelie van redding te geloven, maar Paulus vertelt ons in Romeinen 11, vers 7, dat "de overigen verblind (of: verhard) werden".

In Hosea 1, vers 9, betekent "Lo-ammi":

"want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn".

Dus stopten ze Gods volk te zijn toen die profetie uitkwam, in Handelingen 28.

We kunnen in de Schrift zien dat het inderdaad met Israël gebeurde, dat ze niet langer Gods volk waren. Ze werden Lo-ammi in Handelingen 28, vers 25 tot en met 29.

DE OLIJFBOOM – DEEL 3 VAN 4

De Olijfboom kan niet het onnaspeurlijke lichaam van Christus zijn. Efeziërs 3, verzen 4 tot en met 9 vertellen ons dat de verborgenheid van het lichaam van Christus "onnaspeurlijk" is.

Hoe je ook zoekt, je kunt het niet vinden. Het staat niet in het Oude Testament. Het staat niet in eerdere profetieën of geschriften. Omdat het onnaspeurlijk is, kan het niet eerder worden gevonden.

--Het was niet verteld.

--Je kunt het niet eerder vinden.

--Het was verborgen.

--Het werd geheim gehouden.

--De Heer Jezus Christus gebruikte veel zinnen om ons te verzekeren dat wat Hij aan Paulus openbaarde, nieuwe informatie was.

--Het is nooit eerder geopenbaard.

Volgens Efeziërs 3, verzen 4, tot en met 9, maakt het lichaam van Christus deel uit van de verborgenheid (ook wel geheimenis genoemd), die aan Paulus werd geopenbaard, om aan ons te openbaren, en dat de verborgenheid onnaspeurlijk is.

Efeziërs 3:4

"Ef. 3:4-9: 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

6 Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht.

8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

Het lichaam van Christus staat dus in geen enkele vorm in het Oude Testament. De olijfboom, zoals we zojuist lazen, staat echter wel in het Oude Testament.

Aangezien de olijfboom in het Oude Testament staat en het lichaam van Christus een verborgenheid was, en niet in het Oude Testament voorkomt, kan de olijfboom **niet** het lichaam van Christus zijn.

Ook werden degenen die op de OLIJFBOOM WAREN geënt, niet geënt in het lichaam van Christus. Ze (degenen) werden geënt op Israël. Dit komt overeen met wat we eerder in de Schriften zagen.

God redt nu, door het evangelie, in het lichaam van Christus

In Handelingen 13 predikt Paulus drie keer dat Gods manier om mensen te redden is veranderd.

TEN EERSTE is Israël gevallen, EN volgens Handelingen 13, vers 39, redt Christus nu alle gelovigen, die Zijn Evangelie geloven, in het Lichaam van Christus, en wel op het moment dat zij geloven. Israëls bediening van de wet deed dat niet.

“Hand. 13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

TEN TWEDE, in Handelingen 13, vers 46 en 48, zegt Paulus tegen het Israëlsch gehoor in de synagoge in Pisidië in Antiochië: *“... Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot **de** heidenen”.*

Merk op dat Paulus niet zei "wij wenden ons tot ALLE Heidenen".

De enige Heidenen die we kunnen vinden over Paulus' zich wenden tot hen, in die tijd, waren de Grieken in de synagoge, die godvrezende, synagoge-gaande, Israël zegenende Heidenen waar Paulus over sprak in Handelingen 13, vers 48:

“Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich, en prezen het Woord des Heeren; en er geloofden zovelen, als er geordineerd waren tot het eeuwige leven.

Dit was de eerste van drie keer dat Paulus de Joden waarschuwde dat hij naar de Heidenen zou gaan om Israël te provoceren tot geloof.

Hij zei het deze keer in Handelingen 13 vers 46, dan in Handelingen 18 vers 6 en tenslotte in Handelingen 28 vers 25-29.

Die derde keer sloot het boek over Israël, totdat God hen opnieuw verzamelt nadat de volheid van de Heidenen is binnengegaan (Romeinen 11 vers 25),

“Rom. 11:25: Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

TEN DERDE, in Handelingen 13, vers 47, past Paulus, door God geïnspireerd om heilige geschriften te schrijven, opnieuw toe wat voor Israël was geprofeteerd (en in de toekomst zal gebeuren).

Jesaja had geprofeteerd in Jesaja 60, vers 3, dat:

“En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan”.

wat na Jesaja 60 vers 1 zal gebeuren:

“Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des Heeren gaat over u op.

Paulus was toegewijd aan de verkondiging van het evangelie dat hij voor het eerst ontving (zie 1 Kor.9, vers 17-18; 1 Kor.15, vers 1-4).

Dus openbaart Paulus in deze synagoge, aan Joden en Grieken, dat het licht van de "de heerlijkheid des Heeren" (zie Jesaja 60 vers 1 en 3) dat op Israël was geweest, dat "de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan".

Paulus zegt NU in Handelingen 13, vers 47: *"Want alzo heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde.*

In Handelingen 13, vers 48, waren die godvrezende, synagoge-gaande Heidenen (elders Grieken genoemd) en: *"verblijdden zij zich, en prezen het Woord des Heeren;.*

Maar in Handelingen 13, vers 45: de Joden: *".....werden met nijdigheid vervuld, en wederspraken, hetgeen van Paulus gezegd werd, wedersprekende en lasterende."*

En in Handelingen 13, vers 50, *"verwekten (de Joden) vervolging tegen Paulus en Barnabas, en wierpen ze uit hun landpalen".*

En dus waren de God-vrezende Heidenen blij en geloofden ze het evangelie van verlossing, maar de Joden namen gewoon nog een stap naar hun vermindering (zie Romeinen 11 vers 12).

Als nu de val van hen de rijkdommen van de wereld zijn, en het VERMINDEREN van hen de rijkdommen van de Heidenen; hoeveel te meer hun volheid? (Als Christus terugkeert met Zijn koninkrijk uit de hemel.)

((TERUGBLIK))

Romeinen 11 vers 17, Samenvatting – Lichaam van Christus

“En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelver plaats zijt ingeënt, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden,

Romeinen 11, vers 17, Samenvatting – De olijfboom is dus Israël. Die afgebroken takken waren de Israëlieten die niet geloofden dat Jezus de Christus was.

Die van een wilde olijfboom, die werden geënt, waren degenen die in dezelfde positie begonnen als de Syrophenische vrouw. Ze geloofden dat Jezus de Christus was. Het waren Heidenen. Ze waren niet van Israëls groene olijfboom, maar ze kwamen in de synagogen.

Ze kwamen en zegenden Israël. Ze zochten daar de zegen van God.

Toen zij (al hun mannen) uiteindelijk besneden werden, was dat de enting in die olijfboom, in Israël, waar Paulus over sprak. Ze waren NIET geënt op het lichaam van Christus, zoals sommige mensen ten onrechte denken.

De Bijbel zegt nooit iets over iemand die in het lichaam van Christus komt, behalve door het evangelie te geloven dat Paulus predikte en de Heilige Geest hen geestelijk doopte in het ene lichaam van Christus. Dat is de enige manier om binnen te komen in het Lichaam van Christus, is niet door te enten. Ooit werden mensen geënt op de groene olijfboom, wat Israël was.

Maar nu is Israël voor een tijd verstoten. Dus voorlopig is verlossing alleen beschikbaar door te geloven in het evangelie dat aan Paulus is geopenbaard (zie Galaten 1, verzen 11 en 12).

“Gal. 1: 11-12: 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Dat evangelie van redding was aan Paulus toevertrouwd om uit te delen. 1 Korinthiërs 9, vers 17 en 18,

“17 Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

18 Wat loon heb ik dan? Namelijk dat ik, het Evangelie verkondigende, het Evangelie van Christus kosteloos stelle, om mijn macht in het Evangelie niet te misbruiken.

Dus ik hoop dat dit helpt om het duidelijk te maken, terwijl we de volgende paar verzen doornemen.

Laten we verder gaan naar Romeinen 11, vers 18. Dit gaat door tot vers 24. We gaan dus verder met het volgende vers.

Rom. 11:18: (Jullie heidenen geënt in Israël) “Zo roem niet tegen de takken (de dan gelovige Israëlieten); en indien gij daartegen roemt, gij draagt den wortel niet, maar de wortel u”.

Destijds konden de Heidenen alleen via Israël tot God naderen. De wortel droeg ze.

Israëls voorwaardelijke status

“Rom. 11:19-20: 19 Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeënt worden. 20 Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof”.

Geloof maakte deel uit van de omstandigheden waaronder ze zich bevonden, blijvend in het geloof.

“gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees”.

Die Israëlieten (takken) werden afgebroken, en later zegt men dat ze verblind (of verhard) werden. Die Israëlieten, net als die in hun hele geschiedenis, geloofden God niet. Vanaf de tijd dat ze uit Egypte

kwamen, en bij de berg Sinaï, maakten ze afgoden en volgden ze afgoden. Ze hadden zelfs afgoden in hun synagogen.

God riep hen op om zich te bekeren van hun afvalligheid, om van gedachten te veranderen over het niet geloven van God, en te geloven dat Jezus de Christus was toen Hij op aarde wandelde, en dat Hij hun Messias was.

Terwijl ze verder gingen, sprak David, in zijn koningschap, bijna 1100 jaar voor Christus, dit over hen uit, zoals we eerder lazen, Psalmen 69, vers 22-23:

“22 Hun tafel worde voor hun aangezicht tot een strik, en tot volle vergelding tot een valstrik. 23 Laat hun ogen duister worden, dat zij niet zien; en doe hun lenden gedurig waggelen.

Na eeuwen van misbruik van hun relatie met God, het verbreken van Gods verbond met hen, en vrolijk in de afgoderij, ongerechtigheid en afvalligheid zijn gegaan, zouden ze niet langer in staat zijn om op God te reageren.

DE OLIJFBOOM – DEEL 4 VAN 4

Israëls verwerping is geprofeteerd.

Nadat Mozes, David en Hosea de verblinding/verharding van Israël hadden geprofeteerd, profeteerde Jesaja het in Jesaja 6, vers 9 en 10.

“Jes. 6:9-10: 9 Toen zeide Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet.

10 Maak het hart dezès volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.

Ook zei Jezus Christus het in zijn aardse bediening. Toen hij op aarde wandelde, waarschuwde Hij hen dat ze verblind (of verhard) zouden worden.

“Matth. 13:15: Want het hart dezès volks is dik geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zich bekeren, en Ik hen geneze.

Dus DE VERMINDERING waarover hen werd verteld, had lange tijd geduurd. Er was hun verteld dat ze verblind zouden worden ALS ze doorgingen met hun ongerechtigheid en afvalligheid.

DAN maakt Paulus het af aan het einde van Handelingen, en dat is het einde van Israël, TOTDAT ze hun zonden belijden, erop vertrouwend dat Hij...

“1 Joh. 1:9..... is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.....

...zoals beloofd aan Israël in 1 Johannes 1 vers 9 en op vele andere plaatsen in het Oude Testament (zoals Leviticus 26, Deuteronomium 30 en 2 Kronieken 7).

Tot die tijd blijft Israël:

--struikelen

--terug vallen,

--afgebroken,
--gestrikt,
--genomen,
--afgesneden, en
--verblind/verhard.
--Ze zijn niet langer Gods volk.
--Ze zijn "Lo-ammi".

Romeinen 11, vers 21

Laten we naar dit volgende vers kijken.

We lezen Romeinen 11 vers 21.

We zien een kenmerk aangaande degenen die waren geënt. Het is een kenmerk dat anders is dan alles wat ooit door Paulus is onderwezen in zijn leringen over het lichaam van Christus. Dat is nog een bewijs dat ze niet in het lichaam van Christus waren geënt, mocht je nog een bewijs nodig hebben. De Bijbel zegt al dat ze dat niet zijn. Er staat dat ze op de groene olijfboom waren geënt, waarvan Jeremia 11 zegt dat het Israël is.

Laten we lezen Romeinen 11 vers 21:

"Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare.

Dus deze mensen werden in Israël geënt en ze konden worden verwijderd, net zoals de ongelovige Israëlieten de takken waren die verwijderd waren.

Ze konden in feite tekort schieten om GERED TE WORDEN.

Anders dan wij in het lichaam van Christus, waren de omstandigheden van Israël gedeeltelijk onder hun controle. Het hing af van hun werken en hun geloof.

Dus in Mattheüs 24, vers 13, zien we dat ze tot het einde moesten volharden om gered te worden,

"Matth. 24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

Dat was voor hen. Dat was voor Israël.

Zie hoe anders dat is van alles wat Paulus leert. Christus heeft, door Paulus, ons nooit geleerd dat... we moeten volharden tot het einde om gered te worden.

Paulus onderwijst in Efeziërs 2, vers 5:

"Ef. 2:5: Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

Er staat niet dat u uit genade gered zult worden.

Er staat: *“uit genade zijt gij zalig geworden”*.

Velen van ons weten dat, en we rusten daarin, vanuit Gods woord. We zijn nu gered, zodra we het evangelie der zaligheid geloven, zijn we gered. Gered betekent gered van de toorn van God. ALS iemand ooit in de toorn van God terechtkomt, DAN zijn ze nooit gered geweest. Want ALS God zegt dat je gered bent, DAN ben je gered.

En hier zegt hij het nog een keer, in Efeziërs 2, vers 8 en 9.

“Ef. 2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Merk op dat er staat: "Want door genade BENT u gered",

Er staat niet: "Want door genade ZULT u gered worden."

Dus gaan we verder met Romeinen 11, vers 22:

“Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden.

Er staat: “Zie dan de goedheid en strengheid van God: op hen die vielen, strengheid;” Dat gaat over Zijn behandeling van Israël, de manier waarop Israël met God omging en de manier waarop God met Israël omging.

*“maar de goedertierenheid over u, **indien** gij in de goedertierenheid blijft”.*

"INDIEN", zie u die voorwaarde?

Voor degenen in Israël, en zelfs voor degenen die in Israël zijn geënt, was er die voorwaarde.

“INDIEN gij in de goedertierenheid blijft; ANDERSZINS zult ook gij afgehouden worden.

Ook gij zult worden afgesneden, waarvan? Ze waren in de groene olijfboom, Israël. Ze zouden worden afgesneden van Israël. Ze zouden worden afgesneden van Israëls toekomstige redding in "HET LAND".

Ze werden niet gered in het lichaam van Christus. In plaats daarvan volhardden ze tot het einde, om uiteindelijk, als deel van Israël, in HET LAND gered te worden.

Toekomst van Israël

Israël gered in het land, op aarde.

Gered in het land. Dat is de toekomst van Israël, in het land. "Het land" is wat aan Israël was beloofd... in plaatsen als Genesis 13 vers 15, en Deuteronomium 30 vers 16.

“Gen. 13:15: Want al dit land, dat gij ziet, zal ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid.

*“Deut. 30:16: Want ik gebiede u heden, den HEERE, uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te wandelen, en te houden Zijn geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, opdat gij levet en vermenigvuldiget, en de HEERE, uw God, u zegene **in het land**, waar gij naar toe gaat, om dat te erven.*

Dit bevestigt dat Israël gered zou worden naar HET LAND, ALS ze tot het einde toe volhardden. Naar het land is het deel dat we hier zoeken,

“Want ik gebiede u heden, den HEERE, uw God, lief te hebben”.

(Dat is God die door Mozes tot Israël spreekt, dat ze de Heer moesten liefhebben)

“in Zijn wegen te wandelen” (dat zijn acties)

“en te houden Zijn geboden” (dat is wetten naleven, werken doen)

“en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, opdat gij levet en vermenigvuldiget, en de HEERE, uw God, u zegene in het land, waar gij naar toe gaat, om dat te erven”.

Dus hun erfenis was in het land, op aarde, niet in de hemel. De hemel werd nooit beloofd in het Oude Testament. De openbaring van Jezus Christus door Paulus was de eerste keer dat ons werd verteld dat wij, in het lichaam van Christus, een huis zouden hebben "eeuwig in de hemel".

Nu, Romeinen 11, vers 23:

“Maar ook zij, indien zij (Israël) in het ongeloof NIET blijven, zullen ingeënt worden;

Dus deze Israëlieten in de tijd van Paulus, die niet geloofden dat Jezus hun Messias was, en niet geloofden dat Hij uit de dood was opgestaan:

“indien zij (Israël) in het ongeloof NIET blijven, zullen ingeënt worden

Geënt in wat?

Geënt in de olijfboom genoemd in Romeinen 11 vers 17, die Jeremia 11, vers 16-17, laat zien, is de natie Israël.

Ze zouden dus weer in Israël worden geënt:

“want God is machtig om dezelve weder in te enten”.

De natuurlijke takken van de olijfboom konden niet in het lichaam van Christus worden geënt, omdat ze in Israël zijn begonnen en nooit eerder in het lichaam van Christus waren geweest, dus konden ze niet in het lichaam van Christus worden geënt, omdat ze VOORHEEN nooit in het Lichaam van Christus zijn geweest.

Dit bevestigt nogmaals dat de takken op Israël werden geënt, niet op het lichaam van Christus.

In Romeinen schreef Paulus Handelingen 20. We weten dat Paulus in Handelingen 28 reciteerde dat Jesaja Israël vervloekte en dat ze werden afgesneden. Ze waren "Lo-ammi" zoals voorspeld door Hosea, in Hosea 1 vers 9. Dus nadat Israël "Lo-ammi" was, kon er niemand meer in Israël worden geënt, omdat Israël niet langer "Gods volk" was.

Laten we nu naar het laatste vers in de sectie gaan, Romeinen 11 vers 24:

“Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeënt; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geënt worden?”

Dat heeft niet alleen betrekking op individuele Israëlieten, maar ook op de natie Israël.

Terug in Romeinen 11, vers 12 en 15,

Paulus had al geopenbaard dat er uiteindelijk een "volheid van Israël" zal zijn (Romeinen 11 vers 12), en dat er uiteindelijk een "aanneming" van hen zal zijn dat "leven uit de doden" zal zijn (Romeinen 11 vers 15).

God is betrouwbaar om al zijn beloften te houden aan wie hij ze beloofde.

Hij openbaarde een deel van de verborgenheid voor ons, het lichaam van Christus, om te weten dat op een bepaald moment in de toekomst Israël weer in Gods gunst zal staan.

God zal al zijn beloften aan Israël nakomen. God doet geen beloften en zegt dan: "Nou, ik ga het aan iemand anders vervullen.

NEE! Als ik beloofde je mee te nemen voor een ijshoorntje, en dan jou en je vriend nam en hem een ijshoorntje gaf, MAAR NIET AAN JOU, dan zou ik de belofte aan jou hebben gedaan en beweren dat ik de belofte aan iemand anders had vervuld. Ik zou uw vertrouwen niet waard zijn.

Hoe durft iemand te beweren dat God Zelf dat bedrieglijke doet met Zijn eerstgeboren zoon, Israël. Het doel van de beloften was Israël, en het object maakte deel uit van wat beloofd was.

Het object zal nog steeds Israël zijn, NIET het lichaam van Christus, NIET de Heidenen of iemand anders. Israël zal degenen zijn die door Christus gezegend zal worden. Israël zal degenen zijn in het koninkrijk der hemelen, op aarde, die geregeerd zullen worden door Jezus Christus Zelf op de troon, en de 12 apostelen op 12 tronen, zoals de Bijbel zegt in Handelingen 2 vers 29-32, en Mattheüs 25 vers 31, en Mattheüs 19 vers 28.

“Hand. 2:29-30: 29 Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag. 30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten;

“Hand. 2:31: Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.

Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn.

“Matth. 25:31: En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

“Matth. 19:28: En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls.

Christus en de twaalf apostelen zullen regeren vanuit Jeruzalem, in Israël. Ze zullen 1000 jaar over de wereld heersen, zoals in het boek Openbaring staat.

“Openbaring 20:6: Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.

Dus de ingeënte, wilde olijftakken waren die Romeinse Heidenen, die rustten in de wet, waar Paulus aan schreef. Kijk maar even in het begin van de brief, toen Paulus aan hen schreef.

De Bijbel zegt in Romeinen 1 vers 7, waar Paulus schrift aan:

“Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

Paulus schreef aan “allen” die in Rome zijn, hij zegt niet tot Israël in Rome, of hij zegt niet aan de Heidenen in Rome. Hij schrijft aan **allen** die in Rome zijn. Je kunt plaatsen vinden waar hij Israël aanspreekt. Je kunt plaatsen vinden waar hij Heidenen aanspreekt, die rusten in de wet.

Het zouden die proselieten zijn, waar we het over hebben gehad, die op de olijfboom waren geënt. Dus hier zegt hij:

“Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods”.

Hij roept hen op om heiligen te zijn. Jezus Christus roept hen op om heiligen te worden door het evangelie van Paulus. Geroepen om heiligen te zijn: genade voor u en vrede van God, onze Vader, en de Heer Jezus Christus.

We zagen daar aan het einde van dat gedeelte in Romeinen 11 vers 24, dat God opnieuw vertelt, dat Israël een stralende toekomst heeft.

“Rom. 11:24: Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, (gij) die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeënt; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geënt worden?”